

ประโยค ๑ - ๒
แปล มครเป็นไทย
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๒

แปล โดยพยัญชนะ

๑. ตํ สุตฺวา เสฏฺฐิโน “ยํ การเมมิ, ตํ น โหติ; ยํ น การเมมิ, ตทฺเว โหตีติ มหนตํ โทมนสฺสํ อุปฺปชฺชติฯ ปุตฺตโสเกน สทฺธิํ โส โสโก เอกโตว หุตฺวา กุจฺฉิทฺทาหํ อุปฺปาเทตฺวา อติสํวํ ชเนตีฯ เสฏฺฐิธิตาปี “สเจ โกจิ เสฏฺฐิโน สนฺติกา อากจฺฉติ, ตุมฺเห มม อกเถตฺวา เสฏฺฐิปุตฺตสฺส ปจฺมตรํ มา กถยิตฺถาติ ชเน อาณาเปตีฯ เสฏฺฐิปี โข “นทานิ ตํ ทฺวฺชฺชปุตฺตํ มม สวาปเตยฺยสฺส สามิกํ กริสฺสามีติ จินฺเตตฺวา เอกํ आयุตฺตํ อห “มาตุล ปุตฺตํ เม ทฺวฺชฺชกาโมมฺหิ, เอกํ ปาทมฺูลิกํ เปเสตฺวา มม ปุตฺตํ ปกฺโกสาเปหีติฯ โส “สาธฺูติ ปณฺณํ ทตฺวา เอกํ ปุริสํ เปเสตีฯ เสฏฺฐิธิตาปี ตสฺสาคนฺตฺวา ทฺวาเร จิตฺภาวํ สุตฺวา ตํ ปกฺโกสาเปตฺวา “กึ ตาตาคิ ปุจฺฉิฯ “เสฏฺฐิ กิลาโน ปุตฺตํ ปสฺสิตฺตํ ปกฺโกสาเปตี อยฺเยตีฯ “ตาค เสฏฺฐิ พลฺวา ทฺวฺพฺพลิตฺติฯ “พลฺวา ตาว อหารํ ภูณฺชติยฺเว อยฺเยตีฯ สว เสฏฺฐิปุตฺตํ อชานาเปตฺวา ว ตสฺส นิवासณฺจ ปรีพฺพยณฺจ ทาเปตฺวา “มยา เปสิตกาเถ คมิสฺสสฺสี, อจฺฉ ตาวาติ อหฯ

แปล โดยอรรถ

๒. อถ เสฏฺฐิโน โรโค พลฺวา ชาโต, เอกํ ภาชนํ ปวิสฺติ, เอกํ นิภฺขมตีฯ ปฺน เสฏฺฐิ आयุตฺตํ ปุจฺฉิ “กึ มาตุล น เต มม ปุตฺตสฺส สนฺติกํ ปหิตนฺติฯ “ปหิตํ สามิ, คตฺปุริโส ปน น เอตีติฯ “เตนหิ ปฺน อปรํ เปเสหีติฯ โส เปเสตีฯ เสฏฺฐิธิตา ตติยวาระ อากตฺปี ตํ ปวตฺตี ปุจฺฉิฯ

โส “พาหุทคิลานอ อยะเย เสฎฐี อหารัง ปจฉินทิตฺวา มจฺจุปรายโน ชาโต;
 เอกัง ภาชนํ นิกฺขมตฺติ, เอกัง ปวิสตีติ อห ๑ เสฎฐีธิตฺตา จินฺตสฺสิ “อิทานิ กนฺตุ
 กาลิตฺติ เสฎฐิปุคฺคตฺสฺส “ปีตา กิร เต คิลานตฺติ อโรเจตฺวา, “ที วทสฺสิ ภาทฺเตติ
 วุคฺคเต; “อผาสฺกมสฺส สามีติ อห ๑ “อิทานิ ที กาคพฺพนตฺติ ๑ “สามิ คามสฺตโต
 อญฺ्ञานกํ ปณฺณการัง อาทาย กนฺตฺวา ปสฺสสฺสสาม นนฺตฺติ อห ๑ โส “สาธฺตฺติ
 ปณฺณการัง อหาราเปตฺวา สกฺกฺเหหิ อาทาย ปกฺกามิ ๑ อถ นํ สา “ปีตา เต
 ทฺพฺพโล, เอตฺตํ ปณฺณการัง คเหตฺวา คจฺฉนฺตํ ปปฺพยโง ภวิสฺสตี, เอตํ
 นินฺวคฺคเหตีติ วตฺวา ตํ สพฺพํ อตฺตโน กุลเคหํ เปเสตฺวา ปุณ อห “สามิ ตฺว
 อตฺตโน ปิตุ ปาทปสฺเส ตฺถิฏฺฐเยยฺยาสฺสิ, อหํ อุสฺสสฺสปกปสฺเส จสฺสสามีติ, เคหํ
 ปวิสฺमानายว “เคหสฺส ปฺรโต จ ปจฺฉโต จ อารกฺขํ คณฺหตฺตติ อตฺตโน ปฺริเส
 อาณาเปตี ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒

แปล มคธเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อ. ความโทมนัสใหญ่ ว่า อ.เรา ยังบุคคล ย่อมให้กระทำ ซึ่งกรรมใด
 อ. กรรมนั้น ย่อมไม่มี อ.เรา ยังบุคคล ย่อมไม่ให้กระทำ ซึ่งกรรมใด อ.กรรมนั้น
 นั้นเทียว ย่อมมี ดังนี้ เกิดขึ้นแล้ว แก่เศรษฐี เพราะฟัง ซึ่งคำนั้น ๆ อ. ความโสก
 นั้น เป็น โดยความเป็นอันเดียวกันกับด้วยความ โสกเพราะบุตร เทียว ยังความเร่า
 ร้อนในท้อง ให้เกิดขึ้นแล้ว ยังโรคมียอันแล่น ไปยังแห่งโลหิตเป็นสมุฏฐาน
 ให้เกิดแล้ว ๆ แม้อ. ธิดาของเศรษฐี สั่งบังคับแล้ว ซึ่งชน ท. ว่า ถ้าวา อ. ใคร ๆ
 ย่อมมา จากสำนักของเศรษฐีไซ้ อ. ท่าน ท. ไม่บอกแล้ว แก่เรา อย่างบอกแล้ว
 แก่บุตรของเศรษฐี ก่อนกว่า ดังนี้ ๆ แม้อ. เศรษฐีแล คิดแล้วว่า อ.เรา จักไม่
 กระทำ ซึ่งบุตรผู้อันโทษประทุษร้ายแล้วนั้น ให้เป็นเจ้าของ แห่งสมบัติ ของเรา
 ในกาลนี้ ดังนี้ กล่าวแล้ว ว่า แนะลุง อ.เรา เป็นผู้ใคร่เพื่ออันเห็น ซึ่งบุตร
 ของเรา ย่อมเป็น อ. ท่าน ส่งไปแล้ว ซึ่งบุรุษผู้กระทำซึ่งการรับใช้ในทีใกล้
 แห่งท่า คนหนึ่ง ยังบุรุษนั้น จงให้ร้องเรียก ซึ่งบุตร ของเรา ดังนี้ กะบุคคลผู้
 เก็บส่วย คนหนึ่ง ๆ อ. บุคคลผู้เก็บส่วยนั้น รับพร้อมแล้วว่า อ. คีละ ดังนี้ ให้แล้ว
 ซึ่งหนังสือ ส่งไปแล้ว ซึ่งบุรุษ คนหนึ่ง ๆ แม้อ. ธิดาของเศรษฐี ฟังแล้ว
 ซึ่งความที่แห่งบุรุษนั้น เป็นผู้มาแล้ว ยืนอยู่แล้ว ใกล้ประตู ยังบุคคลให้ร้องเรียก
 แล้ว ซึ่งบุรุษนั้น ถามแล้ว ว่า แนะพ่อ อ.เหตุ อะไร ดังนี้ ๆ อ. บุรุษนั้น
 กล่าวแล้วว่า ข้าแต่แม่เจ้า อ. เศรษฐี เป็นไซ้ เป็น ยังข้าพเจ้า ย่อมให้ร้องเรียก
 เพื่ออันเห็น ซึ่งบุตร ดังนี้ ๆ อ. ธิดาของเศรษฐี ถามแล้วว่า แนะพ่อ อ. เศรษฐี
 เป็นผู้มีกำลัง ย่อมเป็น หรือ หรือว่า เป็นผู้มีกำลังอันโทษประทุษร้ายแล้ว
 ย่อมเป็น ดังนี้ ๆ อ. บุรุษนั้น กล่าวแล้ว ว่า ข้าแต่แม่เจ้า อ. เศรษฐี เป็นผู้มีกำลัง
 ย่อมเป็นก่อน ย่อมบริโลก ซึ่งอาหาร นั้นเทียว ดังนี้ ๆ อ. ธิดาของเศรษฐีนั้น
 ไม่ยังบุตรของเศรษฐีให้รู้แล้วเทียว ยังบุคคลให้ให้แล้ว ซึ่งที่พักด้วย ซึ่งเสบียง
 ด้วย แก่บุรุษนั้น กล่าวแล้ว ว่า อ. ท่าน จักไป ในกาลแห่งท่านอันเราส่งไปแล้ว
 อ. ท่าน จงพักอยู่ ก่อน ดังนี้ ๆ

แปลโดยอรธ

๒. ครั้งนั้น โรคของเศรษฐี หนักแล้ว ภาชนะหนึ่งเข้า ภาชนะหนึ่ง ออก ๆ เศรษฐีถามนายเสมียนอีกว่า ลุง ท่านยังไม่ได้ส่งหนังสือไปยังสำนักบุตร ของฉันหรือ ๆ นายเสมียนตอบว่า ส่งไปแล้ว นาย แต่คนที่ไปยังไม่มา ๆ เศรษฐี กล่าวว่ ถ้ากระนั้นท่านจงส่งคนอื่นไปอีก ๆ นายเสมียนนั้นส่งไปแล้ว ๆ ลูกสาว เศรษฐี ถามเรื่องราวนั้น แม้กะบุรุษผู้มาในวาระที่ ๓ ๆ บุรุษผู้นั้นบอกว่า ข้าแต่แม่เจ้าเศรษฐีป่วยหนัก ตัดอาหารเสียแล้ว มีความตายเป็นเบื้องหน้า ภาชนะ หนึ่งออก ภาชนะหนึ่งเข้า ๆ ลูกสาวเศรษฐีคิดว่า บัดนี้ เป็นเวลาที่เขาคควรไปได้ จึงบอกแก่ลูกชายเศรษฐีว่า ทราบว่า คุณพ่อของท่านป่วย เมื่อลูกชายเศรษฐีกล่าว ว่า พุดอะไรหล่อน จึงพุดว่า นาย คุณพ่อของท่านนั้นไม่สบาย ๆ ลูกชายเศรษฐี ถามว่า บัดนี้ ฉันควรทำอย่างไร ๆ ลูกสาวเศรษฐีกล่าวว่า นาย พวกเราจักขน เครื่องบรรณาการที่เกิดจากบ้านส่วย ๑๐๐ บ้านไปเยี่ยมท่าน ๆ ลูกชายเศรษฐีนั้น รับว่า จ๊ะ แล้วให้คนนำเครื่องบรรณาการมา เอาเกวียนบรรทุกหกลูกไปแล้ว ๆ ที่นั้น ลูกสาวเศรษฐีนั้น พุดกะลูกชายเศรษฐีนั้นว่า คุณพ่อของท่านป่วยหนัก เมื่อพวกเรา ขนเอาเครื่องบรรณาการมีประมาณเท่านี้ไป จักเป็นการเนินช้า ขอท่านจงให้ขนเครื่องบรรณาการนี้กลับเถิด ดังนี้แล้ว จึงส่งเครื่องบรรณาการ นั้นทั้งหมดไปสู่เรือนแห่งตระกูลของตนแล้ว พุดอีกว่า นายท่านพึงยื่นข้างเท้า ของคุณพ่อของท่าน คิดฉันจักยื่นข้างเหนือศีรษะ เมื่อเข้าไปสู่เรือนนั่นเอง นางก็สั่งบังคับพวกคนของตนว่า พวกเจ้าจงถือเอาการอารักขาทั้งข้างหน้าเรือน ทั้งข้างหลังเรือน ๆ